

Arrest

nr. 227 496 van 16 oktober 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DANEELS
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van X, en X, die verklaart van Sierra-Leoonse nationaliteit te zijn, als wettelijke vertegenwoordiger van X, op 10 mei 2019 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 2 april 2019 waarbij de aanvraag om machtiging met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DOUTREPONT, die *loco* advocaat R. DANEELS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 maart 2019 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), in functie van de aandoening van hun minderjarige zoon.

Op 2 april 2019 wordt voormelde aanvraag onontvankelijk verklaard ten aanzien van verzoekster. Deze beslissing wordt op 10 april 2019 ter kennis gebracht en betreft de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Betreffende de medische elementen aangehaald voor B., L. A.

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-arts of arts aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 01.04.2019 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter, §3.”

Op 2 april 2019 wordt voormelde aanvraag tevens onontvankelijk verklaard ten aanzien van verzoeker. Tegen deze beslissing wordt een afzonderlijk beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gekend onder het rolnummer 232 592.

Op dezelfde dag wordt tevens een beslissing genomen houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep dat werd ingesteld tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt op 6 augustus 2019 bij arrest met nummer 224 640 verworpen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enige middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens voeren zij de aanwezigheid van een manifeste beoordelingsfout aan.

Ter adstruering van het middel betogen verzoekers als volgt:

“IV. IN RECHTE

ENIG MIDDEL

Schending van artikel 9ter Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel, de manifeste beoordelingsfout en de materiële motiveringsplicht

Tegenpartij verwijst in de bestreden beslissing naar een advies van de arts-geneesheer, die o.m. stelt: "Uit het standaard medisch getuigschrift [...] en de medische stukken [...] weerhoud ik dat het gaat om een jongen van 6 jaar en 7 maanden die op 1 1.07.2016 vanuit het raam op een 2de verdieping viel met verschillende botbreuken tot gevolg [...].

De breuken zijn geconsolideerd (genezen), ten gevolge van spier necrose aan het rechter onderbeen draagt hij een beugel (enkel-voet orthese) en hij ondervindt beperkte mobiliteit (moeilijk stappen), waarvoor orthopedische schoenen werden aangemeten.

Er is esthetische schade in het aangezicht.

Momenteel is er geen medische behandeling meer!”

Uit het standaard medisch attest dd. 02.08.2018 blijkt echter dat L. A. voor een onbepaalde tijd nood heeft aan gespecialiseerde zorg. In het andere geval loopt hij het risico een functionele beperking over te houden aan zijn val, nl. een 'equinovarus' of een 'klompvoet'.

Dit wordt nog bevestigd in het standaard medisch attest van december 201 8:

"Rechteronderbeen: gefixeerd ernstige equinovarus afwijking gang problemen"

De behandelende orthopedist van L. A., Dr. D. P., stelt immers dat de 'equinovarus' gefixeerd is. In tegenstelling tot de bewering van de ambtenaar-arts van tegenpartij, betekent dit zeker niet dat de letsels genezen zijn, maar ook niet dat zij definitief geconsolideerd zijn: de consolidatiedatum is immers de datum waarop men kan beschouwen dat letsels niet meer verder zullen genezen, maar evenmin verergeren 3.

In tegenstelling tot de bewering van de ambtenaar-arts kunnen - en moeten - wel nog een reeks behandelingen plaatsvinden voor L. A. om te beletten dat hij met een functionele beperking overblijft:

Regelmatische opvolging door een specialist met röntgenfoto's (stuk 7 aanvraag 9ter)

Orthopedisch schoeisel en een nachthorthese

Kinesithherapie

P. Mortier, "Lichamelijke schade", punt 9.41, URL: <http://users.skynet.be/vzwverkeersslachtoffers/ichamelijke-schade.html>.

Deze behandelingen moeten zich voor een onbeperkte duur voortzetten, overeenkomstig het standaard medisch attest.

De bewering van de ambtenaar-arts volgens dewelke L. A. genezen zou zijn en geen verdere behandeling meer nodig zou hebben, is dus onjuist en wordt tegengesproken door het standaard medisch attest: zo rept het advies van de ambtenaar-arts met geen woord over de door L. A. genoodzaakte kinesithherapie.

Zodoende heeft de ambtenaar-arts dus geen rekening gehouden met alle elementen aanwezig in het dossier en heeft zodoende dus het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. (R.v.St. 11 juni 2002, nr. 101.624.)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. (R.v.V. 22 december 2009, nr. 36.480)

De bestreden beslissing, die meent dat L. A. genezen zou zijn en dat er geen verdere behandeling nodig zou zijn, schendt de hierboven aangehaalde beginselen en dient te worden vernietigd."

2.2 De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669). De materiële motiveringsplicht vereist dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld (RvS 29 maart 2012, nr. 218.725). Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Voormelde aangevoerde schendingen dienen te worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarvan verzoekers eveneens de schending aanvoeren.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1 (...)

§ 2 (...)

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

(...)

§ 4 (...)

§ 6 (...)

§ 7 (...)

§ 8 (...).”

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorziet derhalve in twee situaties waarbij een vreemdeling om medische redenen tot een verblijf in het Rijk kan worden gemachtigd. In eerste instantie kan een verblijfsmachtiging worden toegestaan indien de aanvrager aantoont dat een terugkeer op zich naar zijn land van herkomst niet kan zonder zijn leven of fysieke integriteit in het gedrang te brengen (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2478/001, 34*) en er dus “een onmogelijkheid om te reizen” bestaat (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/008, 137-138*). Het betreft hier dus vreemdelingen “die omwille van een ziekte of wegens hun fysieke toestand niet meer kunnen terugkeren naar hun land van herkomst” en die zich voorheen verplicht zagen om een verblijfsaanvraag in te dienen via het toenmalige artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/008, 9*). Daarnaast voorziet de wetgever ook dat een vreemdeling voor wie de terugreis op zich geen reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit met zich meebrengt tot een verblijf om medische redenen kan worden gemachtigd indien er geen adequate behandeling voor zijn medisch probleem bestaat in zijn land van herkomst en hij hierdoor in een situatie dreigt terecht te komen die als onmenselijk en vernederend dient te worden beschouwd. Het spreekt voor zich dat hierbij in regel zal dienen te worden onderzocht of het mogelijk is om een ziekte te laten behandelen in het land van herkomst en of de effectieve toegang tot een behandeling van deze ziekte in het land van herkomst van een vreemdeling voldoende is gegarandeerd (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/001, 35* en *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/008, 137-138*). Een dergelijk onderzoek is evenwel niet vereist indien uit de aard van de aandoening zelf – een aandoening die niet ernstig is of die geen behandeling vereist – kan worden afgeleid dat er geen reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling bestaat.

In casu verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag tot verblijfsmachtiging van verzoekers onontvankelijk met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet op grond dat kennelijk niet blijkt dat de minderjarige zoon lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke

integriteit en evenmin blijkt dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen adequate behandeling is in het herkomstland of het land waar hij gewoonlijk verblijft. Er wordt hierbij verwezen naar een medisch advies opgesteld door de ambtenaar-geneesheer op 1 april 2019, hetgeen luidt als volgt:

“Geachte heer

01.04.2019

Naam: B., L. A. (R.R.: ...)

Mannelijk

nationaliteit: Nigeria

geboren te Brussel op (...)2012

Artikel 9ter §3 - 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door Mr. B. L. A. in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 18.03.2019.

Uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) d.d. 02/08/2018 en 20/12/2018 van Dr. D. P. orthopedist en de medische stukken d.d. 18/01/2018 van dezelfde specialist en d.d. 11/07/2016 van Dr. J.D.D. (pediater-intensivist) weerhoud ik dat het gaat om een jongen van 6 jaar en 7 maanden die op 11/07/2016 vanuit het raam op een 2de verdieping viel met verschillende botbreuken tot gevolg:

- Aangezichtsfracturen (Lefort II en parafractuur) waarvoor op 11/07/2016 osteosynthese van het aangezicht en op 15/07/2016 fixatie van mandibula en condylen lfV7nM c

Femurfractuur (heupfractuur) rechts met compartimentsyndroom waarvoor tractie en op 14/07/2016 fasciotomie rechts, op 15/07/2016 uitbreiding van de fasciotomie en op 18/07/2016 decompressie en debridement van het rechter onderbeen

Bacteriële infectie waarvoor antibioticatherapie

De breuken zijn geconsolideerd (genezen), ten gevolge van spier necrose aan het rechter onderbeen draagt hij een beugel (enkel-voet orthese) en hij ondervindt beperkte mobiliteit (moeilijk stappen), waarvoor orthopedische schoenen werden aangemeten.

Er is esthetische schade in het aangezicht.

Momenteel is er geen medische behandeling meer.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen.”

Verzoekers verwijzen vooreerst naar het standaard medisch getuigschrift van 2 augustus 2018 en het standaard medisch getuigschrift van “december 2018” en betogen dat de ‘equinovarus’ ‘gefixeerd’ is en dat de letsels niet ‘genezen’ of ‘geconsolideerd’ zijn zoals de ambtenaar-geneesheer aangeeft in zijn medisch verslag. Verder stellen zij dat in tegenstelling tot de bewering van de ambtenaar-geneesheer nog een reeks behandelingen “kunnen – en moeten -” plaatsvinden om een blijvende functionele beperking te beletten, waarna zij deze opsommen.

De Raad wijst er verder op dat het de ambtenaar-geneesheer toekomt te oordelen of is voldaan aan de in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet gestelde vereisten. Er dient hierbij te worden benadrukt dat de ambtenaar-geneesheer bij het opstellen van een medisch advies verstrekt in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet over een vrije beoordelingsbevoegdheid beschikt en de Raad zich wat deze beoordeling betreft niet in diens plaats kan stellen. De ambtenaar-geneesheer verwijst *in casu* naar het standaard medisch getuigschrift van 2 augustus 2018, het standaard medisch getuigschrift van 20 december 2018 en de medische stukken van 18 januari 2018 en 11 juli 2016. De ambtenaar-geneesheer weerhoudt dat het gaat om een jongen van 6 jaar en 7 maanden die op 11 juli 2016 vanuit het raam op een 2de verdieping viel met verschillende botbreuken tot gevolg: “(...)

Femurfractuur (heupfractuur) rechts met compartimentsyndroom waarvoor tractie en op 14/07/2016 fasciotomie rechts, op 15/07/2016 uitbreiding van de fasciotomie en op 18/07/2016 decompressie en debridement van het rechter onderbeen (...)”.

De ambtenaar-geneesheer motiveert verder:

“De breuken zijn geconsolideerd (genezen), ten gevolge van spier necrose aan het rechter onderbeen draagt hij een beugel (enkel-voet orthese) en hij ondervindt beperkte mobiliteit (moeilijk stappen), waarvoor orthopedische schoenen werden aangemeten.

Er is esthetische schade in het aangezicht.

Momenteel is er geen medische behandeling meer.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen.”

Zoals verzoekers aangeven, staat in het standaard medisch getuigschrift van 2 augustus 2018, voor zover leesbaar, inderdaad vermeld dat de ‘equinovarus’ ‘gefixeerd’ is. Verzoekers tonen echter het belang niet aan bij deze grief, daar de ambtenaar-geneesheer erkent dat B. L. A. een beugel (enkel-voet orthese) en orthopedische schoenen draagt. De regelmatige opvolging door een specialist met röntgenfoto’s die verzoekers nodig achten, blijkt dan weer niet uit het “*stuk 7 aanvraag 9ter*” waarnaar zij verwijzen. Kinesithérapie wordt noch in het standaard medisch getuigschrift van 2 augustus 2018, noch in het standaard medisch getuigschrift van 20 december 2018 vermeld en derhalve niet meer opgenomen in de recentste medische verlagen. Verzoekers tonen dan ook niet aan dat de nood aan kinesithérapie actueel is.

De ambtenaar-geneesheer stelt vast dat er geen medische behandeling meer is. Doorheen hun betoog, met verwijzing naar de voorgelegde attesten lijken verzoekers eraan voorbij te gaan dat een ambtenaar-geneesheer niet verplicht is de standpunten van een andere arts zonder meer over te nemen en dat hij vermog om op basis van de objectieve vaststellingen die werden gedaan een eigen medische visie te poneren. Eveneens dient in dit kader te worden benadrukt dat wanneer een ambtenaar-geneesheer een medische analyse doorvoert hij ook vermog uit te gaan van zijn eigen professionele ervaring en kennis en hij niet steeds elke vaststelling die hij in een individueel geval doet of elke conclusie die hij trekt nader dient toe te lichten of dient te verantwoorden door te verwijzen naar studies die in de medische sector algemeen aanvaard zijn. De Raad benadrukt dat hij zich niet in de plaats kan stellen van het bestuur. De Raad kan in dit verband slechts benadrukken dat het hem, als annulatierechter, niet toekomt om de evaluatie over te doen (RvS 15 januari 2014, nr. 10.218 (c)).

Gelet op de vaststellingen dat enerzijds rekening werd gehouden met het dragen van een beugel en orthopedische schoenen en anderzijds het gebrek aan bewijs van de nood aan andere behandelingen, laat de uiteenzetting van verzoekers niet toe te concluderen dat het advies of de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen of dat sprake is van een manifeste beoordelingsfout. Waar verzoekers poneren dat geen rekening werd gehouden met alle elementen, tonen zij voor het overige niet op specifieke wijze aan op welke elementen zij doelen. Een gebrek aan zorgvuldig, correct en individueel onderzoek blijkt niet. Met hun betoog tonen verzoekers dan ook niet aan dat de motivering niet afdoende zou zijn. Een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

Het enige middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN